

1. Лозова В. І., Троцько Г. В. Теоретичні основи виховання і навчання: навч. посіб. 2-е вид., випр. і доп. Харків: ОВС, 2002. 400 с.
2. Падалка Г. М. Естетична культура майбутніх учителів та умови її формування. *Вища і середня педагогічна освіта*. 1991. № 5. С. 32–44.
3. Педагогічна майстерність : підруч. / Зязюн І.А., Крамущенко Л.В., Кривонос І.Ф. та ін. Київ: Вища школа, 1997. 349 с.
4. Оршанський Л.В. Художньо-трудова підготовка майбутніх учителів трудового навчання: монографія. Дрогобич: Швидко друк, 2008. 278 с.

Мисиченко Н. Г.

магістрант,
Полтавський національний педагогічний університет
імені В. Г. Короленка

Титаренко В. П.

докторка пед. наук, професорка,
Полтавський національний педагогічний університет
імені В.Г. Короленка

ТЕХНОЛОГІЧНА ПІДГОТОВКА УЧНІВ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ В ХХІ СТОЛІТТІ

В сучасному світі освіта є ключовим фактором успіху в житті людини. У зв'язку з цим, значення технологічної підготовки учнів зростає з кожним роком. Технологічна підготовка учнів включає в себе здатність до використання різноманітних технологій, уміння працювати з різними електронними пристроями та програмними засобами. Це необхідно для успішної реалізації себе в житті та в професійній діяльності в майбутньому.

У ХХІ столітті ключовими компетенціями, необхідними для успішної адаптації людини в суспільстві, є компетенції, пов'язані з інформаційними технологіями, комунікацією, критичним мисленням, творчістю та співпрацею. Технологічна підготовка учнів повинна спрямовуватись на формування цих компетенцій, оскільки вона дозволяє розвивати навички використання інструментів технічного та програмного забезпечення, а також навички розв'язання завдань, що вимагають критичного мислення та творчості.

Крім того, технологічна підготовка учнів сприяє розвитку комунікативних навичок та співпраці у групах. У сучасному світі, де важливість комунікації та співпраці зростає з кожним днем, ці навички стають надзвичайно важливими.

Отже, ключові компетенції ХХІ століття мають велике значення для формування технологічної підготовки учнів. Вони дозволяють учням не тільки ефективно використовувати різні технології, але й розвиватись як професіонали в обраних галузях знань та навичок.

Технологічна підготовка учнів – це система взаємозв'язаних заходів, спрямованих на формування компетенцій, пов'язаних з технологічними процесами та практичною діяльністю. Вона має на меті розвиток практичних навичок учнів, зокрема, вміння працювати з інструментами та обладнанням, здійснювати експериментальні дослідження, проектувати та виготовляти різноманітні вироби тощо.

Складові технологічної підготовки учнів включають:

- теоретичну підготовку, що включає вивчення теорії технологічних процесів, техніки безпеки та інші важливі аспекти;
- практичну підготовку, що передбачає здійснення практичних робіт та виконання проектів з використанням інструментів та обладнання;
- виховання технологічної культури, що передбачає формування етичних та екологічних стандартів поведінки в технічній сфері.

Завдання технологічної підготовки учнів полягають у формуванні знань, умінь та навичок, необхідних для виконання різних технологічних операцій та практичної діяльності, розвитку творчого мислення та вміння працювати в команді. Особливості технологічної підготовки полягають у використанні інноваційних методів та технологій навчання, в тому числі використання ІКТ, розвитку пізнавальної активності учнів, сприянні їх самостійності та творчості [1].

Методичні підходи до технологічної підготовки учнів є важливою складовою процесу формування компетенцій учнів. Основні методичні підходи включають:

1. Проектний підхід – в рамках цього підходу учні вивчають технології через виконання конкретних проектів, які містять елементи проектування, розробки і виробництва. Учні працюють в групах, взаємодіють та співпрацюють між собою, розвиваючи навички комунікації та колективної роботи.

2. Інтерактивний підхід – у рамках цього підходу учні вивчають технології за допомогою інтерактивних методів, які максимально відповідають їхнім інтересам та потребам. До таких методів можна віднести використання комп'ютерних програм, інтерактивних дошок, відео та аудіо матеріалів.

3. Дослідницький підхід – цей підхід полягає в тому, що учні вивчають технології через проведення досліджень та експериментів. Вони самостійно вирішують проблеми, формують гіпотези, проводять дослідження та аналізують результати.

4. Компетентнісний підхід – у рамках цього підходу учні здійснюють навчання на основі практичних ситуацій, що дозволяє їм розвивати потрібні компетенції. Учні отримують можливість використовувати технології у реальних життєвих ситуаціях та набувати досвід.

Кожен з цих методичних підходів має свої переваги та недоліки, тому використання їх в комплексі дозволяє забезпечити максимальний ефект в процесі технологічної підготовки учнів. Комбінація різних методик та підходів дозволяє врахувати індивідуальні особливості кожного учня, підвищує зацікавленість у навчанні, дозволяє формувати різноманітні навички та компетенції. Наприклад, поєднання проектно-методики з елементами диференційованого навчання дозволяє розвивати креативність, критичне мислення та комунікативні навички учнів.

Інноваційні технології є важливою складовою процесу технологічної підготовки учнів. Серед них можна виділити використання електронних та мультимедійних засобів навчання, проектне навчання, інтерактивне навчання, методи проблемного навчання, кейс-технологію тощо. Використання інноваційних технологій дозволяє зробити процес навчання більш цікавим, зрозумілим та доступним для учнів, а також сприяє формуванню ключових компетенцій ХХІ століття [2].

Технологічна підготовка учнів – це важливий елемент сучасної освіти, проте існують певні проблеми, які ускладнюють її реалізацію. Однією з таких проблем є нестача кваліфікованих вчителів технології, які б забезпечували якісну підготовку учнів. Іншою проблемою є відсутність доступу до сучасних технічних засобів та обладнання, яке є необхідним для реалізації навчального процесу.

Для вирішення цих проблем необхідно забезпечувати кваліфікаційний рівень вчителів технології та створювати умови для доступу до необхідних технічних засобів та обладнання. Також важливо розробляти і впроваджувати нові методи та технології навчання, що дозволять покращити ефективність технологічної підготовки учнів. Для цього можна використовувати інноваційні технології, такі як віртуальна реальність, розширена реальність та інші. Крім того, важливо забезпечувати належний рівень фінансування освіти та створювати умови для розвитку партнерської співпраці між навчальними закладами та підприємствами, що дозволить учням здобувати практичний досвід та реалізовувати свої професійні амбіції.

Технологічна підготовка учнів є важливим елементом сучасної освіти, оскільки дозволяє створити передумови для формування ключових компетенцій ХХІ століття та підвищення

рівня їх конкурентоспроможності. Проте, впровадження технологічної підготовки учнів супроводжується рядом проблем, таких як відсутність кваліфікованих вчителів, нестача сучасного обладнання та методичних матеріалів, а також недостатня підготовка учнів до використання новітніх технологій.

Щоб подолати ці проблеми, необхідно використовувати комплексний підхід до технологічної підготовки учнів, який містить у собі різноманітні методи та технології. До таких підходів можна віднести проектну діяльність, індивідуальну роботу з учнями, використання інноваційних технологій та ресурсів.

Список використаних джерел

1. Костенко І. В. Технологічна підготовка майбутніх учителів трудового навчання в умовах використання ІКТ. Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 16. Творча особистість учителя: проблеми теорії і практики. 2020. № 28. С. 10–15.
2. Пасічник І. В. Формування технологічної підготовки майбутніх учителів трудового навчання у вищих навчальних закладах. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Педагогічні науки. 2021. №1. С. 15–19.

Мишківський Б. В.

аспірант,

Дрогобицький державний педагогічний університет
імені Івана Франка

ПОПЕРЕДНІ РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ СПРЯМОВАНOSTІ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ-МАРКЕТОЛОГІВ

Сьогодні, на етапі інтенсивного розвитку інформаційного суспільства знання в їхньому традиційному розумінні як результат освітнього процесу змінюють свій сенс. Відтак метою професійного навчання виступає формування та розвиток особистісних якостей, котрі визначають як професійні характеристики фахівця, так і його соціокультурні доміанти. Аналіз наукових досліджень у галузі психології праці та теорії професійної підготовки (І. Зязюн, О. Ігнатівич, О. Коваленко, Л. Лук'янова, Н. Ничкало, Е. Помиткін, Н. Павлик, В. Рибалка, Г. Сотська та ін.) дозволив встановити, що модель формування особистості сучасного фахівця (у т.ч. економіста-маркетолога) має ґрунтуватися на загальній структурі професійної діяльності, особливостях структури економічної діяльності, а також на якостях, необхідних для здійснення цієї діяльності та динаміки їх розвитку.

Структура діяльності економіста-маркетолога містить чотири основні компоненти професійних умінь (проектувальні, конструктивні, організаторські, гностичні), а його професійна майстерність передбачає успішне розв'язання завдань відповідно до цілей, що стоять перед суспільством і високим рівнем мотивації до професійної діяльності. На думку М. Вачевського, ключовими чинниками, що визначають рівень підготовленості економіста-маркетолога до професійної діяльності, є такі: 1) виразність професійної спрямованості (мотивації) та професійно значущі якості особистості фахівця; 2) рівень фундаментальної (базової) підготовки; 3) рівень знань, умінь і навичок у галузі майбутньої професійної діяльності; 4) рівень активності самоосвіти [1].

Звісно, психолого-педагогічні механізми формування професійно значущих якостей фахівця зумовлені застосуванням педагогічних технологій, зорієнтованих на розвиток професійного самовизначення, компетентності та творчості, а також врахуванням індивідуально-психологічних характеристик особистості. Професійна підготовка економістів-маркетологів у виші має будуватися на ідеї цілісності особистості, а також її постійного динамічного розвитку й удосконалення під час професійного навчання. Звідси, одним із важливих завдань професійної підготовки є розкриття потенціалу особистості, що забезпечує вдосконалення як діяльності, так і самої особистості.